

Bon dia a tothom,

El meu nom és Laia Arias i a continuació us compartiré l'experiència del seminari COCOBE portat a terme a l'Alt Maresme durant el curs passat i aquest en relació amb el treball en l'àmbit de coeducació que aquesta figura pot representar als centres educatius.

Cap a finals del curs acadèmic **2022-2023** el Departament d'Educació proposa la **creació d'una figura** de referència als centres educatius que pogués treballar en la prevenció i intervenció en els àmbits de la coeducació, la convivència i el benestar emocional de l'alumnat i, de forma extensiva, de la resta de la comunitat educativa.

A principis del curs passat, el **2023-2024**, el meu centre educatiu em planteja que pugui ser jo la figura COCOBE del centre (igual que cada centre educatiu de Catalunya designa un/a docent de la seva escola o institut perquè ho sigui) i, alhora, el Departament d'Educació decideix oferir **cinc càpsules formatives telemàtiques** per parlar de les tres àrees d'actuació.

És després d'aquella formació que jo em trobo amb la **inquietud de voler aprofundir més en la pràctica** de tota la teoria donada a les formacions i acabo organitzant, amb l'ajuda i visitiplau del Centre de Recursos Pedagògics de l'Alt Maresme, un seminari COCOBE en aquesta zona, que és la que em toca per la ubicació del meu centre educatiu actual.

El curs passat, doncs, ens vam trobar un **conjunt de docents** que se'ns havia assignat el càrrec COCOBE als nostres centres educatius i que necessitàvem **posar en comú què fèiem, quins recursos existien i què podíem fer a la pràctica real**. Vam començar fent una certa anàlisi diagnòstica de la situació als nostres centres educatius en les àrees de coeducació, convivència i benestar, després vam redefinir els objectius que el Departament d'Educació havia marcat per a la figura COCOBE als centres educatius i, finalment, vam veure quines actuacions podíem portar a la pràctica.

Com que les jornades són de coeducació, em centraré a parlar exclusivament d'aquesta part dins del que són les funcions COCOBE. En general, el que vèiem que **funcionava** als nostres centres educatius sobre el treball en coeducació és el següent:

- Generar consciència sobre l'impacte del gènere en la quotidianitat.
- Implicació dels agents educatius per fomentar un canvi de mirada.
- Implementar pràctiques concretes.

Per exemple:

- Lavabos sense diferenciació de gènere.
- Xerrades a alumnes.
- La pràctica en l'ús d'un llenguatge inclusiu.
- Motivació de l'equip directiu per saber més.
- Esforç en aplicar un llenguatge inclusiu.
- Treballar per la visualització del gènere femení fora d'estereotips.
- El treball des de les tutories.
- Implicació del grup d'alumnes que formen part d'una autoritat local (ganes de fer).
- Projecte de Convivència que puntualment es treballa.

El que **no funcionava**, però, era el següent:

- El paper de les famílies (com són part del procés i què necessiten treballar-se, què poden aportar...).
- Recursos d'abordatge/implementació de la coeducació/perspectiva de gènere a l'aula.
- Processos de reflexió i revisió individuals i col·lectius (importància del claustre).

Per exemple:

- Participació de/implicació de/canvi de/sensibilització de/obrir la mirada a les famílies.
- Tirar-ho endavant a les programacions.

- Més recursos/dinàmiques per a docents d'aplicació a l'aula.
- Prejudicis.
- Por a l'opinió de les famílies davant de certes iniciatives.
- Idees una mica obsoletes de part d'un sector de l'alumnat.
- Llibertat d'expressió de la sexualitat entre cultures.
- Es reproduïxen encara molts patrons masculistes: balls en què les nenes «animen» i els nenes d'esforquen...no hi ha reflexió sobre els estereotips que repetim.
- La mirada social.
- Canvi de mirada del claustre.
- A nivell de claustre, conscienciar en perspectiva de gènere.

Més enllà de totes aquestes propostes, el que veiem necessari és que hi hagi **més formació al professorat**, un **lideratge** clar des de les direccions de centre per apostar per la coeducació i que hi hagi més **espais de trobada entre professionals** (no només entre docents, sinó entre diferents agents educatius i socials) per poder pensar col·lectivament propostes de prevenció i intervenció en tot el que fa referència a la coeducació i a la convivència des d'una perspectiva de gènere. A més a més, veiem que no pot ser només un docent que ja té la seva jornada laboral plena de tasques qui s'encarregui exclusivament de tot l'engranatge d'un centre educatiu i creiem que la **figura d'un educador social als centres, a jornada completa i en coordinació amb docents COCOBE** podria treballar des d'una perspectiva de gènere d'una manera més adequada.

Moltes gràcies per la vostra atenció.